

Biskupi iz pet skandinavskih zemalja objavili su pismo o tradicionalnom kršćanskom učenju o spolnosti.

Znak Božjega saveza sa čovjekom – duga, u naše se vrijeme smatra simbolom pokreta koji je istodobno politički i kulturni. Prepoznamo sve što je plemenito u težnjama ovog pokreta. Dijelimo te stavove u mjeri u kojoj govore o dostojanstvu svih ljudskih bića i njihovoj čežnji da budu primijećeni. Crkva osuđuje nepravednu diskriminaciju bilo koje vrste, uključujući i diskriminaciju na temelju spola ili seksualne orijentacije. Međutim, izjavljujemo da se ne slažemo kad taj pokret iznosi pogled na ljudsku prirodu koji apstrahira od utjelovljenog integriteta osobnosti, kao da je fizički spol slučajan, ističe se u pismu skandinavskih biskupa objavljenog u cijelosti na [mrežnim stranicama Skandinavske biskupske konferencije na deset jezika](#).

Biskupi pritom ističu kako se protive tome da se takvo stajalište nameće djeci ne kao smjelu hipotezu nego dokazanu istinu, kad ga se nameće maloljetnicima kao težak teret samoodređenja za koji nisu spremni. Zanimljivo je to, primjećuju biskupi, da naše društvo koje je intenzivno svjesno tijela tijelo zapravo shvaća olako, odbijajući ga vidjeti kao značaj identiteta, kao značajnu vrijednost identiteta, pretpostavljajući da je jedina stvarna samosvijest ona koju proizvodi subjektivna samopercepcija, kako se konstruiramo prema vlastitoj slici, primjećuju biskupi.

Stvarnost naših života obuhvaća naše proturječnosti i rane. Biblija i životi svetaca pokazuju da naše rane mogu, milošću, postati izvori ozdravljenja za nas same i za druge. Slika Božja u ljudskoj naravi očituje se u komplementarnosti muškog i ženskog. Muškarac i žena stvoreni su jedno za drugo: zapovijed plodnosti povezana je s tom uzajamnošću, posvećenom u bračnom jedinstvu. U Svetome pismu brak muškarca i žene postaje slika Božjeg zajedništva s ljudskim rodnom, koje će prispjeti svojoj punini na Jaganjčevoj svadbi na kraju vremena. To ne znači da je takvo sjedinjenje za nas lako ili bezbolno. Nekima se to čini nemogućom opcijom. Na intimnijem području, integracija muških i ženskih značajki unutar nas može biti teška. Crkva to prepoznaje. Ona želi zagrliti i utješiti sve koji prolaze kroz nevolje, pišu biskupi.

U gostoljubivom zajedništvu Crkve ima mjesta za sve. Crkva je, kaže jedan drevni tekst, 'Božje milosrđe koje silazi na čovječanstvo'. To milosrđe nikoga ne isključuje. Ali postavlja visoki ideal. Ideal je zapisan u zapovijedima, koje nam pomažu da nadrastemo preuske predodžbe o sebi samima. Pozvani smo postati nove žene i muškarci. U svima nama postoje elementi kaosa koje treba urediti. Sakramentalna pričest pretpostavlja dosljedno življeni pristanak na uvjete saveza zapečaćenog u Kristovoj Krvi. Može se dogoditi da katolik zbog određenih okolnosti na neko vrijeme ne može primiti sakramente. On ili ona stoga ne prestaju pripadati Crkvi. Iskustvo unutarnjeg egzila obuhvaćeno vjerom može dovesti do dubljeg osjećaja pripadnosti. Izgnanici često ispadnu takvima u Svetom pismu. Svatko od nas mora proći put egzodusa, ali na tom putu nismo sami.

Kao vaši biskupi ovo naglašavamo: tu smo za sve, da pratimo sve. Čežnja za ljubavlju i potraga za spolnom cjelovitošću dodiruju ljudska bića u njihovoj dubini. Na tom smo području ranjivi. Na putu prema cjelovitosti potrebno je strpljenje, a u svakom koraku naprijed radost. Rast u mudrosti i vrlini je organski. To se događa postupno. U isto vrijeme, rast – da bi bio plodan – mora težiti cilju. Naše poslanje i zadaća kao biskupa je ukazivati na miran, životvorni put Kristovih zapovijedi, isprva uzak, a kako napredujemo sve širi.

Razočarali bismo vas kad bismo ponudili manje; nismo zaređeni zato da propovijedamo vlastite male ideje, pišu biskupi.

I u vremenima kušnje okružuje nas znak prvog Božjeg saveza. Poziva nas da tražimo smisao našeg postojanja, ne u djelićima dugine svjetlosti, već u božanskom izvoru punog, raskošnog spektra, koji je od Boga i poziva nas da budemo slični Bogu. Kao učenici Krista, koji je Božja Slika, ne možemo svesti dugin znak na bilo što manje od životvornog saveza između Stvoritelja i stvorenja. Bog nam je podario velika i dragocjena obećanja, tako da po njima možemo imati udjela u božanskoj naravi. Božja slika utisnuta u naše biće poziva na posvećenje u Kristu. Svaki prikaz ljudske želje koji postavlja ljestvicu nižu od ove je neprikladan s kršćanskog gledišta, ističe se u pismu.

Sada se, upozoravaju skandinavski biskupi, mijenjaju pojmovi o tome što znači biti ljudsko, pa tako i spolno biće. Ono što se danas uzima zdravo za gotovo sutra može biti odbačeno. Svatko tko puno ulaže u prolazne teorije izlaže se opasnosti da na kraju ostane teško povrijeđen. Trebaju nam duboki korijeni. Pokušajmo, dakle, usvojiti temeljna načela kršćanske antropologije dok prijateljski, s poštovanjem, pružamo ruku prema onima koji se zbog njih osjećaju otuđenima. Dužni smo Gospodinu, sebi i našem svijetu dati račun o onome u što vjerujemo i zašto vjerujemo da je to istina, pozivaju skandinavski biskupi u svom pismu.

U Pismu se nudi i nekoliko savjeta onima koji su zbunjeni tradicionalnim kršćanskim učenjem o spolnosti. „Prvo: Pokušajte se upoznati s Kristovim pozivom i obećanjem, bolje ga upoznati kroz Sveto pismo i molitvu, kroz liturgiju i proučavanje cjelovitog nauka Crkve, a ne samo njegovih manjih dijelova. Sudjelujte u životu Crkve”, savjetuju biskupi.

“Kao drugo,” dodaju, “razmotrite ograničenja čisto sekularnog diskursa o spolnosti. Treba ga obogatiti. Trebamo odgovarajuće uvjete da govorimo o ovim važnim stvarima.” Crkva će “moći dati dragocjen doprinos ako obnovimo sakramentalnu prirodu spolnosti u Božjem planu, ljepotu kršćanske čistoće i radost prijateljstva, što nam omogućuje da vidimo da se može pronaći velika, oslobađajuća intimnost također i u neseksualnim odnosima.”

Pastoralno pismo skandinavskih biskupa o ljudskoj spolnosti čitalo se na Petu korizmenu nedjelju, 26. ožujka u katoličkim crkvama u Švedskoj, Norveškoj, Finskoj, Danskoj i na Islandu.

Pismo su potpisali kardinal Anders Arborelius, biskup Stockholma u Švedskoj, zatim iz Norveške biskup Trondheima Erik Varden, biskup Tromsøa Berislav Grgić i biskup Osla Bernt Eidsvig; iz Danske kopenhaski biskup Czeslaw Kozon; s Islanda biskup Dávid Tencer iz Reykjavika i biskup u miru Pierre Bürcher iz Reykjavika te iz Finske o. Marco Pasinato, apostolski administrator iz Helsinkija.

*/Informativna katolička agencija (ika.hkm.hr)*

28/3 2023